

A „MURAKÖZ“
megjelenik minden vasárnap.
Előfizetési árak:
Egészévre 4 frt. — kr.
Félévre 2 frt. — kr.
Negyedévre 1 frt. — kr.

A lap szellemi részét illető közlemények a „Muraköz“ szerkesztőségéhez, az előfizetési díjak pedig Fischel Fülöp könyvkereskedéséhez Csáktornyára küldendők.

MURAKÖZ

MEDJIMURJE

„MEDJIMURJE“
Izlazi svaku nedelju
Cena mu je:
Na celo leto 4 frt — kr
Na pol leta 2 frt — kr
Na četvert 1 frt — kr

Sva pisma i pošiljke naj se pošiljaju „Uredništvu Medjimurja“ a predplata knjižaru Filipa Fischela u Čakovcu.

VEGYESTARTALMU HETILAP | NOVINE ZA MEDJIMURSKI PUK.

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP. — IZLAZI SVAKU NEDELJU

Közegészségügy.

Ha járvány remlítgeti az embereket, rendesen csak akkor fordítanak gondot az eddig elhanyagolt árva egészségügyre. Ott él a gazda egészségtelen környezetben, s nem egyszer ki is fakad a rossz kigőzölgesű anyagok felhalmozása ellen, s szidja azokat kik nem is okai, de már arra nem vesz fáradságot, hogy meg is szüntesse a kellemetlen és legtöbbször káros dolgokat is. Milyen duzzogás közt milyen kedvetlenül végzi a hivatalos hatalom által elrendelt óvszabályokat a helyett, hogy iparkodnék saját jószántából mindent elkövetni az egészség megóvásáért inkább iparkodik a rendeleteket kijátszani, s csak a büntetés szigora készteti egy kis cselekvésre. De nem csak egyesek mellőzik hanyagságból az óvatosság szabályait, hanem gyakran a hivatalos egyének sőt hivatalok is kiknek pedig kötelességük lenne a törvények pontos betartására felügyelni. Ott él a nép legnagyobb része az egészségtelen környezetben s nem iparkodik őt felvilágosítani senki, veszélyes helyzetéről. Pedig ismeri ám a nép egészségének fontosságát s józan észjárásával könnyen felfogja a felvilágosítást. De mikor azok kiknek kötelességük lenne a népre jó példával hatni, éppen azok hanyagolják el kötelességüket, hogyan várhatjuk akkor a néptől, azoknak végre hajtását.

A törvény megalkotta az egészségügyi bizottságot s tagjává tett minden olyan embert ki tanulmányainak alapján tágabbkörű ismerettel bír s mint ilyen, ismeri az egészségügyi törvényeit.

Minden népesebb helyre járásorvost rendel választatni a törvény, kik hivataluknál fogva éber őrei lennének az egészségügynek.

De mit ér mindez, ha csupán írott malaszt marad s testté soha sem válik. A közegészségügyi bizottság ritkán hivatik össze, és ha össze hivatik is, határozatai, nem hajtják végre. A járás orvosi állás sok betöltetlen maradnak, mert a csekély díjjal és sok fáradsággal járó állásért nem folyomodik senki sem. A felügyeletet gyakorló közegek pedig egyéb hivatalos ügyek elintézésé miatt nem vesződhetnek mindig a közegészségügygel.

A falvak és városok utcái puszták. Nem talál a tikkasztó levegőjü utcában a szem sehol egy kis árnyas helyet, nem szegélyezik a házsorokat sehol fák, vagy ha akad is itt ott egy egy árván tengődő fa az utcán, az is csak azért van, hogy a fa hiány annál jobban szembe tűnjék. Pedig de jól esnék nyáron egy kis hűs árnyék a járó-kelő népnek, de meg a fülledt levegő felhűsítésére sem lenne ám ez ártalmas. Igaz, hogy ha egy kis szél fúj, akkor csak elviselhetőbb a légmérséklet, de ilyenkor meg por van olyan, hogy úgy kell az embernek magát rajta keresztül furnia.

Bizony nem ártana a nyáron az utcát felöntözni gondolják a szegény, por tól és hőségétől kintott lakosok. Mennyivel hűvösebb lenne a levegő és hányféle betegségnek lehetne így elejét venni. Le is ir az illető felettes hatóság az eljárásához az utcák öntözésére iránt, s az utcák azért

csak öntözetlenül maradnak. Hiszen nincsen veszély, nem fenyegeti egyoldalról sem járvány a népet, minek pazarolnák a pénzt.

Meglehet, hogy nincs sehol sem a környéken járványos betegség, de nem léphet-e fel helyileg valami betegség járványként, melyet csekély áldozattal el lehet kerülni, de még talán az adózó polgárság kényelme is megérdemelné azt a csekély kötséget. Némelykor azután a gondviselő Isten könnyőrül meg a lihegő emberiségén, s megteszi őt, mit a községi előjáróság elmulasztott, s felocsolja a várost az emberek nagy öröme, csak hogy némelykor több eső is hull le a mint kellene s össze gyűl a víz némely lapos helyen. Persze ezt nem ártana levezetni, mert a nap heve által felmelegített s a hosszabb állás miatt rothadt víz undorító szaggal, s járványos betegségek előidéző gázokkal tölti meg a levegőt, mi csaknem elviselhetlenné teszi a közeli utcákban való tartózkodást. Most már ugyan a vízhiány miatt nem lehet panasz mert sok faluban néhány helyen áll egész tócsával, a kacsák és libák nagy öröme. Száraz időben a fásterek s az utca öntözés hiánya miatt nem lehetett üdülést az egész nap fárasztó munka után, az esteli időt séfára használó közönség, mert a hőség ilyen körülmények közt este is elég tikkasztó, eső után pedig a pocsolják kigőzölgesé miatt.

Az utcákon némelykor annyira össze halmozódik a szemét, hogy az nem csak a jobb érzést sérti, de kipárolgásával szintén békítőlag hat az egészségre. Sok helyütt annyi lovat szarvasmarhát, de különösen disznót tartanak, hogy a felhalmozódott állati hulladék valóságos járvány fészkeké teszi az egész környéket. Csaknem minden háznak megvan a maga járvány bányája a felhalmozott rothadó piszokban. Csekély fáradsággal, több tisztaság és rendszeretettel egészséges jó környezetet teremhetne magának mindenki, csak nem kellene a nagy többségnek olyan elfogultnak lenni. A közmunkából kitelne annyi napszám, hogy a szükséges csatorna hálózatot, a többi elvégzendőkkel egyetemben el lehetne végezni. A községi falkola mindenütt ad bizonyos számú fát, melyet a helység befásítására lehetne fordítani. Az előjáróság pedig magas bírság mellett biztosíthatná az elűtetett fácskákat a vandal kezek ellen. A város főbb utcáinak felöntözése sem kerülne valami nagy összegre pénzbe.

A magán lakok építésénél nagy gondot kellene fordítani a hely megválasztására, mert többé kevésbé olyan lesz az épület egészségügyi szempontból nézve, amilyen a környezete. Ne építsen a gazda eldugott, félreeső helyre csupán azért, mert ott olcsóbb a telek s pár krajczárt megtakarít egézségének rovására, hanem válasszon napfényes, jól szellőzött helyet, hogy az épülethez hozzá járulhasson az egészséges friss levegő, minden megfertőzés nélkül.

Ültesse a házat körül gümölcsfával; amellet, hogy ez hasznos is hajt természetével kellemes üdülési hely lesz a nyár, tikkasztó hevében. Legyen az épület száraz helyre épült, hogy a talajvíz egy könnyen át ne nedvesíthesse s álljon olyan anyagból, mely a nedvességet legkevésbé veszi magába, mert a nedves lakás apránként

aláassa az egészséget, folytonosan büzös, nedves levegőjével. Épület anyagul legalkalmassabb a téglá.

Sűrűsége miatt nedvet csak igen keveset szív magába, rossz meleg vezető, s ezért a kül légváltozást nem érzik meg olyan hamar, mint pl. a fából épült házakban. Az igaz, hogy az valamivel drágább anyag, de tartósabb, s ami fő, egészségesebb mint a vályog. Itt Muraközben fa házat készítenek a háznak, s annak közeit kitöltik sárral, vályoggal és más ilyen anyaggal. Az ilyen fal azután nagyon vékony is. Ha eső esik, mindjárt átmedvesedik, bár kevés nap múlva ki is szárad, ez mégis kártékony. Mert különösen éjjel, midőn az emberitést melege csökken, van nagyobb szükség arra, hogy az idő változása ellen védeve legyen testünk, s az állandó melegben tartassék. A takarózó állandó és cgyenletes meleggel látja el a testet, de emellett nem szabad a szoba levegő hőmérsékletének változni, mert könnyen megbűl az alvó. Már pedig az ilyen vékony falak nem óvják a szoba hőmérsékletét a külső változás ellen, s gyorsan kihűl a szoba, ha kiint kisebb lett a légköri meleg.

A más vidékről Muraközbe jövő utazót az első tekintetre is meglepi az, hogy a házaknak, különösen falu helyen, nincs keményök, s bámulva kérdezi, hol jön hát ki a füst. Csodálkozó felkiáltására maga megleli az illető feleletet, midőn észre veszi, hogy mint gomolyog ki a füst egyik-másik háznak ajtaján, ablakán és padlás nyílásán. A szegény gazdaasszony sirva föz napoként, mert a füst könnyekig marja szemét. A kis gyermekek köhögve kapkodnak egy kis tiszta levegőért, mert a füst szurást okoz mellökben.

Ha csendes, ködös időjárás jár, mint az nem tartozik nálunk a ritkaságok közé, a füst lecsapódik s megtölti az utcákat, udvarokat egyaránt. Ilyenkor a levegő még a felntt nézve is csaknem elviselhetlen, hát még a gyermekek, kiknek fejletlen szerveik nem képesek úgy, mint a felnőttek a füst szervezet rontó hatását elviselni, mit szenvedhetnek azok! Elynomja az ilyen légkör a gyermekek szervezetét, s nem engedi kifejlődni, s megerősödni. Szemök elgyengül, mellök szűk és gyenge lesz, gyakran szenvednek vértorulásban.

(Folyt. köv.)

GRESKOVITS JÁNOS.

H I R E K.

— **Schadel István** máczineczzi plébánost sajnos baleset érte, menés közben udvarában megbotlott s oly szerencsétlenül esett a földre, hogy lábát törte. E derék, hazafias lelkész mielőbbi felgyógyulását, szívből kívánjuk.

— **A csáktornyai** összes tanodák hitoktatójával **Varga Ovid** szent-ferenczrendű áldozár lett kinevezve. **Varga Ovid** Varazsdra jött át, a hol a rendbeli növendékek tanára volt. **Varga** jól beszél magyarul s különben is derék magyar ember. Üdvözljük!

— **A varazsdi** drámai bidat egészen újból javítják. Ideje is volt már.

— **A csáktornyai** elemi- és polgári iskola f. hó 3-án tartotta meg az ünnepélyes „Veni Sanctus“. A tanulók zászlójukkal, társaraik kíséretében jelentek meg az isteni tisztelőten. Az állami tanítóképzőintézet „Veni sancteja“ f. hó 7-én fog megtartatni. Felémlijük, hogy a képezde első osztályába a jelentkezők közül 18 vétetett fel.

— **Lopas.** Csáktornyán az ó-vár egyik lakója cselédjétől egy pár csizmát lopott el múlt vasárnap egy kójtorgó, ki a lopott tárgyon tul akarván adni, egy korcsmában fűnek-fának kínálhatta a lopott csizmákat. Ez az ott levő csendőrnök feltűnévén, a tolvajt, a ki türelemes vallomást tett — a járásbírság büntetésébe kísérte.

Régi emlék, halvány rózsá.

Lapozgatom könyveimet,
Elém hult egy hervadt rózsá:
Szébb világom emléke még,
Itt hervadoz már régóta . . .

Gyengéd kezek szakíták le,
Égő ajkak érinték meg;
Hirnöke volt a leányka
Titkon égő szerelmének.

Illatával egyesíté
Szűzi vágyát a leányka,
Szirma közé rejtett el
Kedves titka, kedves álma.

Eltűnt a vágy, mint az illat,
És a titkos álmok kéje,
Szine vezetett halvány emlék,
Mint e rózsán a levélke.

Forró csókkal hintém teli
Egykor én e kis virágot,
S mint szűz ajkán a hó ima,
Sóhajtásom menybe szállott.

Adója, az imádott lány
Azóta már más karjain! . . .
Napsugár, csók, szívirványkép
Összeomlott szép álmain.

Elnézem most, eltűnődöm
Tarka álmon, csalódáson.
S egy-egy fájó bánatkönyvtől
Nedvesül meg kis virágom:
Régi emlék, halvány rózsá.

Ifju GORICSÁNEC JÓZSEF

— Kinevezés. A vallás és közokt. minster ur a csáktornyai áll. tanítóképzőintézethez segédtanárul Ujváry Mihály okl. polg. isk. tanítót nevezte ki.

— Kinevezés. Freytag Géza letenyei kir. járásbíróági irnokot a m. kir. igazságügyminiszter ur a csáktornyai kir. járásbíró-sághoz segédtelevkönyvvezetőnek nevezte ki.

— A csáktornyai önk. tűzoltó-egylet tiz éves fennállásának emlékére „Értesítő“ adott ki. Ez értesítőt Alszevgy Alajos jegyző és Szeiverth Antal alparancsnok állították össze. A füzet tartalma hiven tükrözi vissza az egylet 10 évi történetét, gyűlései fontosabb határozatait, zászló felavatási ünnepélyét, 10 év alatt történt komoly működése helyét és idejét; leírja tisztviselőinek, működő s pártoló tagjainak névsorát, a leltárt, a múlt évi számadást, a segélyző egylet múlt évi számadásait, az egylet f. évi költségvetését. A nagy szorgalommal összeállított füzetben látjuk, hogy a tűzoltó-egylet 10 év alatt 37-szer volt tűzben. Az egyl. működő tagjainak száma 68. Van rendfentartó-, mászó- és szivattyus osztálya. A pártolótagok száma: 76. A leltárba jegyzett tárgyak összes értéke 4221 frt 60 kr. A múlt évi bevétel s szükséglet 1076 frt 68 krt tesz ki. A segélyző-egylet múlt évi bevételé 1464 frt 79 kr. volt. Az egylet szükségleteinek előirányzata a f. évre 1286 frt 41 krt tesz ki. Ez adatok fényesen igazolják a tűzoltó-egyletnek ugy szellemi, mint anyagi előhaladását. Őszintén kívánjuk, hogy 10 év múlva megtízszereződjék a derék tagok s a vagyon száma!

— A fogadás vége. Goricsánban történt e szomorú eset. Múlt hó 28-án Goricsánban bérnyálás levén, a község népe ünnepet ült. A püspök elutazása után Slugac Márk, 44 éves, nyereggyártó azzal mulattatta a falu népét, hogy a torony ablakán át felmászott

a torony tetejére és onnét kendőt lobogtatott s különféle nevetséges dolgokat kiabált a bámuló közönségnek. A merész vállalkozó szerencsésen lejtött a torony tetejéről, A bámuló tömeg közül egyik azt a megjegyzést kockáztatta a nap hőse előtt, hogy még egyszer nem merne a torony tetejére felmenni. Slugac Márk azt válaszolta, hogy igen, s legott fogadott is 50 krba, hogy felmegy a torony csucsára. A vállalkozó másodszer is megindult utjára, azonban szerencsétlenségére, mert lába megcsuszamlott s a torony tetejéről bámulói közé a földre esett, erei felpattantak, csontjai izmait keresztül szurták s néhány óra múlva meghalt.

VEGYESEK.

— A szonyszemély nem juthat a mennyek országába. Ezt állította egy élcés ember és midőn kérdezik, mivel bizonyíthatja állítását. felelé: — Szent János mennyei jelenéseinek 8. fejezetében ez áll: „És fél órai csend állt be a mennyek országában!“ Már pedig ily hosszú ideig egyetlen nőszemély se képes hallgatni.

— Turnür ellen. Treznakban oly egylet alakult hölgyekből, kik a turnür viselése ellen alakultak. Számos hölgy lett ez egylet tagjává és felhívást intéznek a világ összes nőtagjaihoz, hogy sorakozzanak sászlóik alá és egyhangulag irtsák ki e csunya „hátrányt.“ Kiváncsiak vagyunk, hogy városunkból lesznek-e vállalkozók, kik ez üdvös eszmét pártolják.

— A sok borivástól ugyancsak piros lett a bíró uram orra. Egyszer azt jegyzé meg valaki előtte, hogy mivel a réz ára emelkedett, jó haszonul adhatna tul orrán. — Magam is gondoltam erre, felelte a bíró, irtam is a fémhivatalba, de azt felelték, hogy nagy számar lehetett, ki orromat réznek nézte.

HORVATSKI DEL „MEDJIMURJA“

Praznovérje.

Grda je rana vu našem narodu praznovérje, tojest ona bedasta navada, da naš puk kojokaj véruje, kaj je načoj pravoj rimo — katoličkoj véri prav protivno. Naša véra nas vuči: véruj vu jednoga Boga, od kojega vse na svétu dohadja; anda sreća, nesreća, zdravje, beteg itd. — Ali još ima dendenes ljudih, osobito starëshih i ženskih, koji bi prisegli, da su susedu vidli, kak je vu pol dvanajstoj vuri po zraku na metli jahala, kak je pri velikoj tuči gospon plebanuš iz zraka vu grabu opal, kak je ciganica samo s nekolikimi réčmi težkoga betegá zvrá ila. Nadalje znaju takovi ljudi za mésta, gde su penezi zakopani, za koje vele, da jih vrag — poteri ga sveti križ čuva, videli su dapače, kak penezi na božični večer cveteju, kak »zločesti duh« sam k ljudem dohadja; bogmaju i prebogmaju se, da su videli vu varašu, kak imaju bogataši vrága vu flaši kakti muhu zaprtoga, koji vsaki den nekoliko cekinov izleže. —

Znadu pripovédati, kak je stara suseda vrekla dote, da je črez celo svoje življenje mrzko gledala, kak je kravi s jednim pogledom mláko obustavila itd. Po krizanju takovi ljudi navék plaho idu, osobito po noći; ar se ondi zli duhi spravljaju i tolnača držíju. Želiju imati kojekakve trave, koju bi pri sebi nosili, da bi nevidljivi bili. Noža, veliju, nije dobro nikomu posuditi, jer je onda svadja gotova. Ako svéca ravno negori, došli budu stranjski; ako kupica sama pukne, to nekaj zname nuje; ako psi odviše lajaju i tule, bude ogenj, a jaj i pomagaj, pred čijom se hižom sova oglasi — nešči bu za sigurno vmrl. —

A opet mudruju takovi norci, da je dobro imati pri hiži črnu kokoš zato, jer se je smrt boji, da je jako dobro, ako tuča ide brukle, lopatu, grebljicu, metlu na dvor hititi, jer onda taki tuča prestane, ako ti drobtinica kruha iz ruk opadne, naj ju pobirati — jedna pokojna nušica ju je zaeljela. Naj joj bu vu ime božje!

Kad ti se zévre, friško se prek vust prekrizi, jer bi mogel zločesti duh vu te

vleznuti. Kad se blisne, friško reči, kaj zeliš, pak budeš on čas dobil.

(Ovde mi je došlo na pamet sméšna pripovest, koju sam čul vu svojoj mladosti. Bil je čolvék koj je na to véruval Kad se bliskalo, gledal je črez oblok i čekal da si kaj zaželi. Hotel si je izmoliti debelu kravu. Blisne se, a on friško moli, nego zareklo mu se mesto »debelu kravu — debelu glavu, i siromaku narasla je on as tak debela glava, da je né mogel črez oblok nazad v hižu potegnuti. Morali su sténu porušiti).

Kad po noći kad hodiš, naj se ogle davati, jer bi mogel kaj-kaj videti. — Prek hižnoga praga vu noći nigdar naj prvlje na zemlju stupiti, dok v šaku nepljuneš ako je gdé blizu copernica, nemre ti naškoditi. —

Takove mudrolije najdu se vu denešnjé doba vu našem puku. Ali to nisu još vse. Osvedočen sam, jih vsaki Medjimurec ne koliko zna, pak kad bi hoteli vse napisati i našampati, bila bi čela kniga puna Čolvék, koji je kaj vučil i čtel, mora se smejati takvim bedastočam, ar znamo, da sve takve prazne vére dohadjaju još iz poganijskih vrémenah — od onoga vrémena, gde još ljudi nisu niti vu Boga véruvali.

(Konec drugiput).

GLÁD FERENC
učitelj

ZABAVA.

Marica.

Pripovest.

(Dalje.)

Drugi dan se opet pod onom drévom zisel sa Maricom, kak da bi si zastavak (randevu) bili dali. Marica se zmielila na on kušec, kojega je ona včera mladencu dala, od srama nije mogla nanjega gledati.

Ljubim te Marica! veli Ivan, i zaplete okoio njenog tela svoja desnu ruku.

I ja ljubim tebe, odgovori ona stiha, ali kaj očes odmene.

To, da moja budeš!

Nigdar. Moreš prevideti, da je to nemoguće. Jasam udata i moj Otto je uvek bil jako dober prama meni.

Na tretji dan kušue Ivan Maricu, a ona se povdala. Mislila je vu sebi:

Jeli je zaistinu tak dober moj muž? Predi kak sem mu žena postala, je skoro vmrl za menom. Ali kaj sem mu obečala? to da mu vérna budem. Dobro to mu i ostanem ali od toga nemrem pomoči, da mi je srce tvoje Ivan.

Dojduči dan, kada je Ivan opet kušoval i ogričeval Maricu, ona je tak počela razmišlavati: Jeli sem znala onda, kad je Otto obečanje zahteval od mene, da je to tak težko obdržavati? Jeli sem znala vu obče, kaj mu obečujem? S kim bolje premišljavam to stvar, s tim bolje previdjavam, da me je malo pamet prekanila.

Vu tom vremenu čuli su ljubeznici krik, Na orsačkim putu med velikim prahu približuje se kočija, vu koji je jeđen sédi stavec sedel.

Moj muž! zavikne prebledjena Marica.

Pošten človek se vidi, veli Ivan.

Kaj sam čineča? ako me spazi zakole me

Aha već znam

Zmisli se na prstan, kojega je od morske devojke dobila. Ivan zapazi; da mlade žene telo uvek menše postala. Nije terpelo tak dugo, da bi človek božje ime izgovoril i Marica je postala mala pucka.

Vu ovom hipu počel je Otto ovak govoriti: A gde hodi pamet moja. Kaj sem ne zabil, na kvartelju vu Parizu onoga lepoga brezletlina i okiučenoga prstana s dragim giungjom kojega sam mojoj ljubeznoj tovaruščici kupil. No vezda moram nazad iti vu Pariz.

Kada je opomenul kotičaša svoga, da naj se nazad obrne, za pazil je malu pucku, koja si je strahom skrila lica na juristova prsa.

O ti mala, kaj se bojiš od mene, — veli Otto, čakajte samo gospon jurist, taki budete videli, da sem ne tak zločest, za kakvoga me držite.

Otto segne v ušep, odkud jednu lepu gkatulju potegne van, koja je samoga rubina sastavljenja bila i koji zadržaj je stepel vu Maričino krilo. Zatim je uljudno otišiel dalje.

Komaj je bil na nešteri korak otišiel, kada se Marica oslobodi Ivanovih ruk, obrne prstan, i žurila se difno da si muža priteče.

Za dve vure došel je Otto, i vidi da su Maričine oči od plača krvave.

Kaj ti je moja draga žena? upita uplašen svoju ženu.

Jako mi je dug čas bez tebe, ljubezni moj muž.

O kak si ti dobral Donesel sam ti svakojaku nagradu, i ufam se, da ti se bude dopalo.

Lepa hvala.

S kim si časa kratila pod putovanjem mojem, draga Marica?

Čudaj sam se vučila i vnogo probala

Kroz više mēsecov je Marica s najvećsom brigom dvorila ovoga staroga muža. Pod večer seli su na vulicu, i prepovedal je Otto od svoga putovanja. Vnogo sam videl ali jo više se navčil. Samo od toga je ne mogel čuti, da kak more jeden stavec, jedno mlado srce srečno včiniti.

Marica je više putah zdihavala, kada je sama ostala, ukradjeno se ogledavala na lastavicu i metule, misleći, zakaj nesam i ja tak slobodna

Jeden dan je opet odputoval Otto. Marica se zaklela, da dok se muž nebude povrnul, da bude ostavila hižu, i zato pred sunčanim zahodom bila je već pod velikim drevom. Ako bi ju tko upital da zakaj je došla sim, sigurno nebi mu znala odgovor dati.

Na jedenput čuje nekakvu larmu, smehava. je, šalui govor, glas i tak dalje. Ov glas je iz ovoga debeloga drēva došel, jer je bilo šuplasto. Na fletno najde Marica prelo, na koj je mladi par otišiel vu drevo, i vezda bez da bi nju videli bili, videla je sve,

Vu šuplji je mala devojka sedela pred jednim na zemlji ležećem mladencom koj je svoju rudastu glavu vu njezinom krilu držal.

Mladenec je jako lepi dečko bil, s barnas-tim obrazom i svetlimi očima, i vidlo se da su se jako dobro čutili, da su zadovoljni sonim, kaj njim svet pruži.

Neje govoril što zna od kakve politike ili Bog zna od česa, nego stem je bolje znal njoj lepote govoriti. Zval se Miška i bil je trgovski detič, vu istom varašu od kud je Marica bila.

Ova mlada gospodična se Jana zvala. Iz njezinih bledih očih, iz črlenih vustah, se sama ljubav posmehavala. Ovetje je delala iz svile i iz papira. Pri materi je stanovala koja je jako oštro podstupala s njom.

Naša Marica se vu tom hipu za ljubila vu Mišku prem da je sve vidla i čula kaj se okol nje dogadja, da je njezinu ljubav ne ufana. Jer Miška i Jana su tēlom i dušom jedni bili.

Ali da je već siromaška Marica, ne mogla duže zatajiti svoju ljubav (prama Miški) zmislil se na svoj prstan i obrnega, da barem kakti malo dete more ostati blizu ovoga srećnoga para.

Kada su ljubeznici ostavili svoje skrito mesto, Marica je nje zdaleka nevidljivo spre-vadjala, pri prvoj lesi se Miška preporučil svojoj ljubeznoj Jani, i s tim obedva otišla vu svoj stan.

Marica je još navek sprevedjala Mišku i kajti je ne mogla stupiti snjim v ljevyn

hižu, noč je na pučeku njegovih vratoh prespala.

Od ove minute se je k Miški zarekla, i svakim koraku je nasledovala njega, bez da bi njemu zarad nepazljivosti na kakov terh bila. Negda njoj je Miška falaček cuku-ra dal i pogladil njoj je lica. Onda se Marica vesela i sretna čutila.

Po dnevu si je sela Marica naprama štacunu i gledala je Mišku, kak je on kup-com dvoril. Po noči pak je na štengih pred hiškom sedela, i sretna se čutila da ju samo jedna vrata razdeljuju od jako ljubećega Miške.

Jeden čeli tjeden je prešel bez, da bi se Miška svojom Janom gde zitel. Sigurno je ne bila nigde dobra prilika. Drugi tjeden prve dneve stupa Miška van iz štacuna, i vidlo se kak da bi nekoga iskal. Pogled mu je napokon na Maricu opal.

Čuješ ti mala-veli-ti si spametna; vidiš nesi ovoga lista gospodični Jani, daj njoj ga vu ruke, i pozdravi ju vu moje ime.

Kak zapovedaš moj gospon, odgovori Marica.

Ali komaj se Miška obrnul, Marica odpre lista i sledeće je štela s njega.

Ah Jana, dođdi ob šestu vuri pod naše drevo. Tam te čeka tvo Miška.

Marica se razsrdila, razdrapala je lista na male falate. Za tem kupila je papira i s jednim pri njoj bivšem perom je sledeće na pisala.

Gospodična! Na dugi put idem i neznam kada budem došel. Najtečekati name Miška.

Kajti je nemško pismo spičasto, zato se niti nepozna tak fletno što ga goder piše. Jani je tak niti ne moglo na pamet dojt, da je njezin list krivi. Maričino srce se veselilo nad tem, da kak bude se sad šaluvala Jana.

Na večer ob šestu vuri je Miška čekal svoju Janu. Ali prehadjale su vure, a Jane nema, ter nema. Marica koja je i vezda na njega pazila, za pazi, da je Miška vu ruke stisnul obraz, i nezgovorno plače. Stupa k njemu i upita ga:

Zakaj plačete gospon Miška?

Ah Marica kak si ti srećna! tužil se siromaški mladenec. Ne poznas ti ono bol, koja moje srce tišči. Jana je zabila na me, Jana me ne ljubi više, život neima na me gledeć više nikakvo vrēdnost.

(Konoc sledi.)

Kaj je novoga?

— Schadel Štefana macinskoga plebanuša je nesreća dostignula; kada je na dvoru išel, opal je i nogu si je vtrgnul. Uzdravljenje ovoga izverstnoga plebanuša s kim predi želimo.

— Koj dece jede. Na tirolskim hataru vu San-Danaju su v kratkim vremenu više dec zginula, koja su nigdar ne mogli najti. Roditelji decah su sve napravili, da ovoga zroka najdeju, ali to se je samo ove dneve zaznalo. Prijeli su tolvaja decah, od kojega je sud zaznal, de nije jesti imel i zato je dece poj-l. Prijeti je kanibalski tirolec. V reštu je teri kak nori. More biti, da mu se je vre predi pamet izmēšala.

— Na orsačku izložbu opet je mnogo došlo od stranske strani. Ove dneve causlansko društvo s vojom bandum je došlo. Ovog meseca 5-ga bude obrtničko društvo iz Brūna drugi den bude okolo 300 polakov došlo.

— Vu Dalmatiji ovog meseca 18-ga je takov vihar bil, da više nego jeden million frtov kvara je včiniil.

— Courbert kapitan, koj se vrlo dobro vladal i ponešal Tong-Kingu, vezda je

vumerl i s velikom soldačkom paradom je bil sprevedjen i pokopan vu Parizu.

— Od siamskoga kralja pišeju, da do vezda 154 decah ima. To je dosta čudnovato po na-joj veri, ali nam to raztul-maći pojem od haremskoga življenja. To isti kralj se netuži, jer bude imel mnogo dobrih comandantov, ali siromašni puk mora tuliko princem čuda plaćati za njihovu obskrbu.

— Nesloga zbog Karolinske otoke med Nemci i Španjolci. Španjolci su se ve jako podigli proti nemcom. Svakom vekšem spanjolskem varu u buniju se, vu Madridu (glavni grad Španjolske) palaču nemškoga obligata moraju čuvati. Našel se je jeden španjolski grand tako zvani Salamancu, dobar general, koji zbog toga nemira je svoju decretu — koju je on od nemškoga cara Vilhelma dobil — nazad poslal. To je jeden lepi vitezki čin bil od njega!

— Vu zadnjem broju „Medjimurja“ vu pesmi, kojoj je naslov „Slava Medjimurja“ med drugimi manjšimi falingami pomeknula se je jedna krupna falinga najmre vu redku „Čakovec je bil gad grofa Zrinja.“ Ne „gad“ nego „grad grofa Zrinja.“

— Nesreća. Prešloga meseca bila je berma vu Goričani. Odvečer, kada je g. biš-kup odputoval iz sela, Slugar Marko, 44 letah star, sedlarski mešter popel se je na vrh turna cirkve, tam je mahal s rubcom prama gori gledajućemu občinstvu i kajkakve šale je delal; potlam se je vratil srečno iz turna. Jeden iz med prisutnih rekel mu je, da se neufa po prugi put popeti na turen. Slugar Marko reče, da ako mu da 50 krcrov, onda bude opet na vrh križa na turen popel. Pogodba je friško bila sklopljena. On se popne po drugiput na turen, ali na nesreću — noga mu se izmekne, a on opadne na zemlju tak da su mu žile na telu popucale i kosti čez meso probole. Siromak je za nekoliko vurah vumrl.

Nekaj za kratak čas.

Pred omnibusom.

— No jeli se je vre napunila ta Noe-mova barka?

— Samo još prav osel fali, naj si dostoju nute sesti.

Pavlek! no der mi poveč, kak se zove prvi den vu tjednu?

Dečak šuti.

Pak kad ti ide mati v cirkvu?

Kad novu opravu ima.

Donesite nutri morje reče redatelj ka-zališta upravitelju oblečalnice.

Nemore se hasnuvati odgovori poslednji ar je mokro, nocas se je namočilo pod su-om

Dva tolvaje brani fiskaliuš. Jeden je po noči vu štacun predrl, a drugi je putnika po belom danu opleniil. Iztražui sudec pri prvešem najvećšu važnost vu to postavlja, da je po temni noči robil, a pri drugom pak, da kak je smel po belom danu osobnu sigurnost bautuvati. Branitelj fiskaliuš repliku na ov nač'n izmudruje: Gospodin iztražui sudec mi jednoga štichenika zato hoče odsuditi ar je po noči robil; drugoga pak zakaj je po danu putnika opleniil: pitam anda g. iztraž-noga sudca? kad anda naj krade siromak človek?

Administrator jedne fare vu Zagorju nije dobil votuna za glesovanje pri zbiranju obligata. Kad je to zeznal jeden obćinar iste fare isel je k tomu namestnomu plebanušu pak mu je rekel: Čaju gospon demistrator ja sem čul, da sa im glas vzeli. Za petran božjih! Vezda nebudu mogli v cirkvi prode-kuvati, kad nemaju glasa! Nebu jih nigoo čul!

— Fridrik veliki, kralj prajski, išel je jedenput mimo nekoje škole' gde su se dijaki mali igrali i larmali, pak jim je rekel: Kaj krečite deca, idite vu škola! Na to je jeden dečec pokazal s prstom na kralja pak je rekel: Hej, ov bi rad kralj biti, a niti to nezna, da ga v četrtrek ne škole!

CENA ŽITKA.

Kuruza na vagi	6.50 — —
Pšenica " "	6.70 — 6.80
Hrz " "	5.50 — 6 —
Ječmen " "	6. — 6.50
Zob " "	6. — 6.25

LOTTERIJA

Bpešt 1885 29 augustusa

37. 53. 73. 80. 61.

Szerkesztő: MARGITAI JÓZSEF urednik.

Hirdetések.

H i r d e t é s.

Todor József

csáktornyai vegyes kereskedésébe

egy tanoncz

VÉTETIK FEL

A vállalkozók azonnal jelentkezzenek

Todor József

kereskedésében.

6560 tk. 884.

Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. járásbiróság mint telek-könyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Zalamegye összesített árátára végrehajthatónak SZERNECZ JÁNOS nedeliczi lakos elleni 88 frt 29 kr. tőke s járulékaí iránti iránti végrehajtási ügyében a nedeliczi 656. sz. tjkvben felvett SZERNECZ JÁNOS tulajdonát képező 466ja hr. szám alatt foglalt 238 frtra becsült, 982a hr. szám a. foglalt 119 frtra becsült s mégis 203la hr. szám alatt foglalt 11 frtra becsült ingatlanokra kérelmező Zalamegye összesített árátára javára

1885. évi október hó 1-ső napján d. e. 10 órákor

Nedelicz község házánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár.

Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát vagyis 36 frt 80 krt készpénzben, vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt ezen kir. jbiróság tkvi osztályánál s Nedelicz község házánál megtekinthetők.

Csáktornyan a kir. járásbiróság mint tkvi hatóságnál. 1885. évi január 31.én.

278 1—1.

5671 tkv. 1884.

Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Zalamegye összesített árátára végrehajthatónak BAUER ANTAL és neje DRÁSKOVITS MÁRIA lehoveczi lakosok elleni 128 frt 56 kr. tőke s járulékaí iránti végrehajtási ügyében a IV-ik hegykerületi 105. sz. tjkvben A + 1 sor 160 hrszám alatt BAUER ANTAL és neje DRÁSKOVITS MÁRIA lehoveczi lakosok tulajdonánál felvett s tartozékokkal együtt összesen 361 frtra becsült ingatlan

1885 évi szeptember hó 16 án délelőtt 10 órákor

a IV-ik hegykerületi lehoveczi község bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fog.

Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár melyen alul is az árverésre kitűzött birtok el fog adatni.

Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a csáktornyai kir. járásbiróság tkvi osztályánál s a 4-ik hegykerületi Lehovecz község előjáróságánál megtekinthetők.

A csáktornyai kir. jbiróság mint tkvi hatóság Csáktornyan 1885 évi május hó 8-ik napján

277 1—1

5672 sz. tkv. 884.

Arverési hirdetmény.

A csáktornyai kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság részéről ezennel közhírré tétetik, hogy Zalamegye összesített árátárának PERGÁR MIHÁLY sztanetincezi lakos elleni 163 frt 44 kr. tőke s járulékaí iránti végrehajtási ügyében a II-ik hegykerületi 88. sz. tjkvben A + 2—3 sor 155|1 és 155|3 hrsz. a. alperes PERGÁR MIHÁLY tulajdonánál felvett s tartozékokkal együtt összesen 1276 frtra becsült ingatlanok

1885 évi szeptember hó 17-én d. e. 10 órákor a II-ik hegykerületi község

bíró házánál megtartandó nyilvános árverésen eladatni fognak.

Kikiáltási ár a fennebb kitettbecsár.

Arverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10 százalékát készpénzben vagy óvadékképes papirban a kiküldött kezéhez letenni.

Az árverési feltételek a hivatalos órák alatt a II-ik hegykerületi községbíró házánál s ezen kir. jbiróság tkvi osztályánál megtekinthetők.

A csáktornyai kir. jbiróság mint telek-könyvi hatóság Csáktornyan 1885 évi május hó 8-ik napján.

276 1—1

SZÖVETEK női és férfi RUHÁKNAK.

csakis tartós gyapjuszövetből EGY KÖZÉPTERMETŰ férfi részére.

Egy öltözetre	(jó gyapjuszövetből)	4 frt 96 kr.
3-10 méter	(jobb gyapjuszövetből)	8 " " "
	(finom gyapjuszövetből)	10 " " "
	(legfinomabb gyapjuszövetből)	12 frt 40 kr.

Peruwient a legfinomabb gyapjuból a legdivatosabb színekben a legújabb NŐI-POSZTÓRUHÁKNAK. ára méterenkint 2 frt 20 — 2 frt 40. Fekete Palmerston — télikabát szövet — tricot. valódi gyapju téli köpenyeknek nők részére méterenkint 4 frt. — Loden női esőköpenyek és ruháknak.

Utazó-Plaidok drbja 4, 5, 8, egész 12 frt. Legfin. öltözéket nadrág, felső-kabát és esőköpenyszövetek túlfű, Loden, commis Kammgar, Cheviot, Tricot női kendőket: tekeasztal posztókat: perwient: doskingot ajánl

Alapított

Stikarofsky János

... 1866 ...

gyári rektóra Brunnban.

Minták postabérmentesen küldetnek. Mintalapok a szabómester ruháknak bérmentellenül küldetnek. 10 frton felüli utánvétel küldemények bérmentve. Allandóan több mint 150,000 o. é. frt. értékű raktárom van, ennél fogva természetes, hogy nagy világüzletemben sok 1 egész 5 méternyi posztó-végek maradnak, csakhogy ily posztóvégeket kénytelen vagyok jóval a készítésáron alól tovább adni. Minden józanul gondolkodó ember befogja látni, hogy e kis posztóvégekből minták sem küldhetők, mivel néhány száz minta rendelésénél e végből mi sem maradna, ennél fogva tehát valóságos szédelgés ha posztókereskedési üzégekből mintákat hirdetnek, mert ez esetekben a minták egész darabból és nem végekből valók, ily eljárásnál a szándék ösmeretes. Meg nem felelő posztóvégek kicséréltetnek, vagy a pénz visszaküldetik. Levelezések magyar, német, cseh, lengyel, olasz és francia nyelven fogadtatnak el.

203 3--20.

NAGY VÁLASZTÉK MENYASSZONYI ÉKSZEREBEN

Alapított 1873. évben.

HERLINGER M.

Alapított 1873. évben.

óras és ékszerész, Csáktornyan.

Ajánlja dusan felszerelt raktárát mindennemű

órák, arany, ezüstárak és ékszerekből

legfin. kiálltva, a tárgyak mindegyike a cs. k. fémjelző-hivatal által felülvizsgálva és fémjelezve van.

Mindennemű

R É G I ÓRÁKAT,

ugyszintén

ARANY- és EZÜST TARGYAKAT

javitás végett jóttállás mellett, elvállalok.

Regi tárgyak cserébe a legmagasabb árrban átvétetnek.

NB: Bátorokodom még jól berendezett optikai-áruraktáromat is a n. é. közönség szives figyelmébe ajánlani

209 26—

Vidéki megrendelések lelkiismeretesen és pontosan eszközöltetnek.

NAGY VÁLASZTÉK SZÜLETESNAPI AJÁNDÉKOKBAN

Nyom. Fischer F. laptulajdonosnál Csáktornyan.